

РЕШЕНИЕ

№ 1895

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12548** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" срещу Решение от 25.10.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав, по НАХД № 14317/2020 г., с което е отменено Наказателно постановление № 13-508-11 / 03.04.2020 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор” към Министерство на здравеопазването, с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето /ЗЗдр/ на [фирма] /МБАЛ П./, са наложени десет имуществени санкции, всяка в размер на 1500 лв. за десет нарушения по чл. 86, ал. 1 т. 1, вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр., в частта относно икономическите права на пациента.

С касационната жалба се навеждат оплаквания за неправилност на съдебното решение поради неправилно приложение на материалния закон, като се иска отмяната му и постановяване на ново, с което да бъде потвърдено НП като правилно и законосъобразно. С жалбата се излагат подробни аргументи относно

законосъобразното провеждане на административнонаказателното производство и ангажиране на отговорността на лечебното заведение. Счита, че нарушението е доказано, тъй като на пациентите са начислени суми за дейности, които не са свързани с медицинска услуга. В тази връзка се твърди, че в НП е посочена правилно разпоредбата на чл. 81, ал. 1, т.1 от ЗЗдр., за която е предвидена специална санкционна разпоредба, каквато за нормата на чл. 24а от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ /Наредбата/ липсва и следва да се посочи общата такава на чл. 229 от ЗЗдр.

Касаторът не се представлява в съдебно заседание, поддържа жалбата чрез депозирана писмена молба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - МБАЛ „П.“, се представлява от служител с юридическо образование. Оспорва жалбата с аргументи, изложени в представени писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две инстанции.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени доказателства и гласни доказателствени средства, въз основа на които е установил фактическата обстановка, както следва: от служители на ИА "Медицински надзор" била извършена проверка на МБАЛ П. на основание Заповед № ИАМН-РД 13-508/28.08.2019 г., изменена със Заповеди № ИАМН-РД 13-630/04.10.2019 г. и № ИАМН-РД 13-508-1/08.11.2019г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“. Проверката започнала след връчване на заповедта на управителя на лечебното заведение.

Проверката била възложена по повод на получено писмо с вх. № 96-00-325/22.08.2019 г. от Националната здравноосигурителна каса, във връзка с констатирани нарушения, установени по време на тяхна проверка.

В хода на проверката се установило следното:

1. Пациентът И. И. Х. бил хоспитализиран по КП №218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“. Пациента е заплатил сума в размер на 1450.00 лв. по фактура №[ЕГН]/14.01.2019г. за: „Храна съгласно дневно меню-120.00 лв.; административни услуги по т. 2 от ценоразписа- 660 лв.; финансови услуги по т. 3 от ценоразписа - 669.996 лв.“ В ИЗ на пациента е приложена подписана предварителна план сметка, в която са отразени като съдържание административните и финансовите услуги. Прието е, че предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл.2, ал.3 и чл. 24а допълнително поискани услуги по смисъла на Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ.

2. Пациентът А. К. П. бил хоспитализиран по КП №218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“. Пациента е заплатил сума в размер на 1680.00 лв. по фактура №00000010189/15.01.2019г. за: „Храна съгласно дневно меню-120.00 лв.; административни услуги по т. 2 от ценоразписа - 900 лв.; финансови услуги по т. 3 от ценоразписа- 660.00 лв.“ В ИЗ на пациента е приложена подписана предварителна план сметка, в която са отразени като съдържание административните и финансовите услуги. Прието е, че предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл.2, ал.3 и чл. 24а допълнително поискани услуги по смисъла на Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ.

3. Пациентът Р. Г. Д. бил хоспитализиран по КП №218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“. Пациента е заплатил сума в размер на 1450.00 лв. по фактура №[ЕГН]/15.01.2019г. за: „Храна съгласно дневно меню-120.00 лв.; административни услуги по т. 2 от ценоразписа- 660 лв.; финансови услуги по т. 3 от ценоразписа- 669.996 лв.“ В ИЗ на пациента е приложена подписана предварителна план сметка, в която са отразени като съдържание административните и финансовите услуги. Прието е, че предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл.2, ал.3 и чл. 24а допълнително поискани услуги по смисъла на Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ.

4. Пациентът В. С. П. бил хоспитализиран по КП №218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“. Пациента е заплатил сума в размер на 1450.00 лв. по фактура №[ЕГН] /16.01.2019г. за: „Храна съгласно дневно меню-120.00 лв.; административни услуги по т. 2 от ценоразписа - 660 лв.; финансови услуги по т. 3 от ценоразписа - 669.996 лв.“ В ИЗ на пациента е приложена подписана предварителна план сметка, в която са отразени като съдържание административните и финансовите услуги. Прието е, че предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл.2, ал.3 и чл. 24а допълнително поискани услуги по смисъла на Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ.

5. Пациентът Н. В. И. бил хоспитализиран по КП №218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“. Пациента е заплатил сума в размер на 1450.00 лв. по фактура №[ЕГН] /16.01.2019г. за: „Храна съгласно дневно меню-120.00 лв.; административни услуги по т. 2 от ценоразписа - 660 лв.; финансови услуги по т. 3 от ценоразписа - 669.996 лв.“ В ИЗ на пациента е приложена подписана предварителна план сметка, в която са отразени като съдържание административните и финансовите услуги. Прието е, че предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл.2, ал.3 и чл. 24а допълнително поискани услуги по смисъла на Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ.

6. Пациентът К. Я. В. бил хоспитализиран по КП №218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“. Пациента е заплатил сума в размер на 1680.00 лв. по фактура №[ЕГН]/16.01.2019г. за: „Храна съгласно дневно меню - 120.00 лв.; административни услуги по т. 2 от ценоразписа - 900 лв.; финансови услуги по т. 3 от ценоразписа - 660.00 лв.“ В ИЗ на пациента е приложена подписана предварителна план сметка, в която са отразени като съдържание административните и финансовите услуги. Прието е, че предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл.2, ал.3 и чл. 24а допълнително поискани услуги по смисъла на

Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ.

7. Пациентът И. Н. Д. бил хоспитализиран по КП №218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“. Пациента е заплатил сума в размер на 1450.00 лв. по фактура №[ЕГН]/17.01.2019г. за: „Храна съгласно дневно меню-120.00 лв.; административни услуги по т. 2 от ценоразписа - 660 лв.; финансови услуги по т. 3 от ценоразписа - 669.996 лв.“ В ИЗ на пациента е приложена подписана предварителна план сметка, в която са отразени като съдържание административните и финансовите услуги. Прието е, че предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл.2, ал.3 и чл. 24а допълнително поискани услуги по смисъла на Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ.

8. Пациентът Студенчо М. С. бил хоспитализиран по КП №218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“. Пациента е заплатил сума в размер на 1450.00 лв. по фактура №[ЕГН]/17.01.2019г. за: „Храна съгласно дневно меню-120.00 лв.; административни услуги по т. 2 от ценоразписа - 660 лв.; финансови услуги по т. 3 от ценоразписа - 669.996 лв.“ В ИЗ на пациента е приложена подписана предварителна план сметка, в която са отразени като съдържание административните и финансовите услуги. Прието е, че предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл.2, ал.3 и чл. 24а допълнително поискани услуги по смисъла на Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ.

9. Пациентът Д. К. Г. бил хоспитализиран по КП №218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“. Пациента е заплатил сума в размер на 1450.00 лв. по фактура №[ЕГН] /17.01.2019г. за: „Храна съгласно дневно меню -120.00 лв.; административни услуги по т. 2 от ценоразписа- 660 лв.; финансови услуги по т. 3 от ценоразписа - 669.996 лв.“ В ИЗ на пациента е приложена подписана предварителна план сметка, в която са отразени като съдържание административните и финансовите услуги. Прието е, че предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл.2, ал.3 и чл. 24а допълнително поискани услуги по смисъла на Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ.

10. Пациентът К. И. И. бил хоспитализиран по КП №218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“. Пациента е заплатил сума в размер на 1450.00 лв. по фактура №[ЕГН]/18.01.2019г. за: „Храна съгласно дневно меню-120.00 лв.; административни услуги по т. 2 от ценоразписа - 660 лв.; финансови услуги по т. 3 от ценоразписа - 669.996 лв.“ В ИЗ на пациента е приложена подписана предварителна план сметка, в която са отразени като съдържание административните и финансовите услуги. Прието е, че предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл.2, ал.3 и чл. 24а допълнително поискани услуги по смисъла на Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ.

Описаното било квалифицирано като нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето, за което срещу лечебното заведение е съставен АУАН с описани в него десет нарушения с посочената правна квалификация и при сходна фактическа обстановка.

Въз основа на така съставения акт е издадено НП, с което на МБАЛ П. са наложени десет административни наказания „имуществена санкция“, в размер на по 1500 лв. за всяко едно от нарушенията.

За да отмени НП, районният съд е приел, че санкционираното лечебно заведение не е осъществило от обективна страна състава на нарушението по чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗдр., във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр, а именно да е получило без правно основание цитираните в НП суми за финансови и административни услуги, тъй като в ценоразписа, в предварителната план-сметка, както и в издадената фактура стойностите на конкретно избраните от пациента услуги са посочени и съответстват на заплатеното. Предвид това съставът на СРС е обосновал извод, че законът защитава икономическите права на пациентите, но тази защита зависи от тяхната воля - никой не може да натрапва защита на права, които не са претендирани от правоимащите, а в случая на пациента са оказани допълнителни услуги, за които същият е направил своя информиран избор. Изложени са мотиви и относно допуснатото съществено процесуално нарушение, което нарушава правото на защита на санкционираното лице, а именно фактическото описание на нарушенията е декларативно, поради което не може да се разбере защо актосъставителят, а впоследствие и АНО са приели, че лечебното заведение е получило без правно основание съответните суми.

Така постановеното решение е правилно.

Видно от текста на НП, който е идентичен с този на АУАН в обстоятелствената част относно описаната фактическата обстановка, десетте нарушения, за които е ангажирана отговорността на дружеството, са извършени при сходни обстоятелства. Същите са реализирани във връзка с КП № 218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“, по която пациентите са заплатили допълнителни суми за „Храна съгласно дневно меню – 120.00 лв.; Административни услуги по т. 2 от ценоразписа – 660.00 лв.; Финансови услуги по т. 3 от ценоразписа – 669.996 лв.“. В ИЗ на пациентите са приложени подписани от всеки пациент предварителна план-сметка, в която са отразени услугите, за които е направена констатация от проверяващите, че съответстват на представения ценоразпис. Посочено е, че предоставените и заплатени услуги не попадат в обхвата на чл. 24а от Наредбата за допълнително поискани услуги, което е нарушило икономическите права на пациентите. За дата на нарушенията са приети датите на издаване на фактури от дружеството.

Споделя се изводът на СРС, че в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушенията, както и посочване на нарушените правни норми, поради което постановлението правилно е отменено от районния съд. Описаните като нарушени разпоредби на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр са общи и същите не съдържат конкретно задължение, което не е изпълнено, или забрана, която е нарушена. В случая, от страна на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретно нарушение по чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, ако такова е налице, относно допустимите допълнителни разходи. Друг въпрос е дали разпоредбата на чл.24а от Наредбата изобщо забранява като недопустими констатираните, заплатени от пациентите разходи за храна, административни и финансови услуги. В тази връзка следва да се отбележи, че допълнително поисканите услуги, изброени в ценоразписа, приложен към представените по делото план-сметки, като „оформяне и обработка на документи“, „поддръжка на компютърна система и софтуер“, „статистическа обработка“, „консумативи за административно обслужване“, „консумативи за финансово обслужване“ и др. не може да се приеме, че попадат в

някоя от хипотезите на допустими допълнително поискани услуги по нормата на чл. 24а, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата.

Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, бланкетното описване на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние, с което са нарушени правата на пациентите. От друга страна съдът не може да прецени дали е незаконосъобразно поведение на санкционираното лице и административно нарушение изобщо, което да предпоставя налагане на санкция.

Тъй като са нарушени чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на съществените, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довел до нарушаване правото на защита на нарушителя.

Поради изложеното, като е отменил наказателното постановление СРС е постановил правилен акт, който не страда от заявените с жалбата пороци и следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл. 63д, ал.3 от ЗАНН / ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г./, искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XX Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.10.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав, по НАХД № 14317/2020 г.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Медицински надзор" да заплати на Многопрофилна болница за активно лечение „П.“ сумата от 100 (сто) лева, разности за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.